יום ד', י"ט ב תשס"ה (30 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שלושה מחבלים שחדרו ממצרים בתאריך של אתמול, **י"ח באדר**, בשנת תשמ"ח (1988), השתלטו על מכונית צבאית שנסעו בה ארבעה קצינים. הקצינים, שהיו בלבוש אזרחי וללא נשק, נמלטו מהרכב.
המחבלים הגיעו לאזור קמ"ג (הקרייה הגרעינית) בדימונה, ושם **השתלטו על אוטובוס הסעה של עובדי הקריה**. רוב נוסעי האוטובוס היו נשים, ולכן הוא זכה לכינוי "**אוטובוס האמהות**". חלקן הצליחו להימלט בזמן ההשתלטות.
המחבלים, חברי הפת"ח, דרשו לשחרר את כל האסירים ה'פלסטינים' הכלואים בישראל. אחרי שעתיים, כשנשמעו יריות מתוך האוטובוס, החליט הרמטכ"ל שהיה במקום להורות ליחידה המיוחדת ללוחמה בטרור של המשטרה לפרוץ לתוך האוטובוס.
ההשתלטות נמשכה שניות ספורות בלבד. שלושת המחבלים נורו למוות. שלושה מנוסעי האוטובוס נהרגו. [ישראל – 50]

§§§

יש מאיתנו שמכירים את זה, לפחות את השלבים הראשונים של התרגיל. אך, דומני שמה שאנחנו עומדים לגלות לכם לא מוכר להרבה מאיתנו. בחוגי חובבי המתמטיקה וההנדסה, הוא נקרא "**רצועת מוביוס**".
לוקחים רצועת נייר (מגליל נייר של מחשבון, למשל) באורך של 60-70 ס"מ לפחות, מפגישים את שני הקצוות, חופפים אחד על השני ומדביקים אותם עם סלוטייפ. לוקחים מספריים, עושים חתך קטן אי-שם באמצע רוחב הנייר, ומתחילים לחתוך בהמשך החיתוך הראשוני הזה לאורך כל הרצועה – עד שחוזרים לנקודת המוצא. כאשר משלימים את החיתוך בצורה כזו, מתקבלים 2 עיגולים נפרדים. עד כאן – אין הפתעות.
עכשיו, חוזרים על התרגיל פעם שניה, עם רצועת נייר חדשה – אלא הפעם, עושים ליפוף אחד של הנייר לפני שמדביקים את 2 הקצוות אחד על השני עם הסלוטייפ. שוב, חותכים את הנייר איפהשהוא באמצע רוחב הרצועה, וממשיכים את החיתוך לאורך כל הנייר, כמו בפעם הקודמת. אך, הפעם – במקום 2 עיגולים נפרדים, מתקבל עיגול אחד ארוך! (לאלה מאיתנו שמתקשים להגיע לסוף החודש על משכורת אחת, תנסו ללמוד משהוא מהתרגיל הזה...).
עכשיו פעם נוספת. והפעם – פעם שלישית שנחזור על זה – עושים אותו עם כמה שינויים:
במקום ליפוף אחד, עושים 3 ליפופים לפני שמדביקים קצה לקצה עם הסלוטייפ, ו-
במקום לחתוך את הנייר לאורך הרצועה באמצע הרוחב, טופסים מקום ליד השוליים, מתחילים שם לחתוך, וממשיכים כך עד שמגיעים חזרה לנקודת המוצא. לאלה שמתחילים בצד שמאל של הנייר, אחרי סיבוב אחד מגלים שנקודת המוצא נמצאת דווקא בצד השני של הנייר! וכן, אלה שהתחילו בצד ימין (יש כאן מסר כלשהו?). כאשר משלימים את החיתוך כדי לחזור שוב לנקודת ההתחלה, מתגלה שיש כאן 2 עיגולים – אחד מחובר לתוך השני! אחד העיגולים צר ברוחבו, השני יותר רחב.
ומעניין לשים לב: בתוך העיגול הצר (והארוך יותר), נוצר קשר של ממש! ולא אנחנו עשינו את זה. הוא נוצר מעצמו, כתוצאה מכל החיתוכים.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י"ט ב תשס"ה (30 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אך יש לשים לב לעוד נקודה: לא זרקנו שום נייר בכל השלב הזה, ואף לא פתחנו את המקום בו הקצוות היו מחוברים זה לזה עם הסלוטייפ כדי ליצור את הקשר הזה.
יש כאן מסר כלשהו...?